Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1569/2007

av den 21 december 2007

om införande av en mekanism för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjelandsemittenter av värdepapper enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2004/109/EG

(EUT L 340, 22.12.2007, s. 66)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 310/2012 av den 21 december 2011	L 103	11	13.4.2012

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1569/2007

av den 21 december 2007

om införande av en mekanism för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjelandsemittenter av värdepapper enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2004/109/EG

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG ([1]), särskilt artikel 7.1,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG ([2]), särskilt artikel 23.4 led i, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 23.4 i direktiv 2004/109/EG ska kommissionen se till att det införs en mekanism för att fastställa likvärdighet för den information som krävs enligt direktivet, inklusive finansiell redovisning och motsvarande krav enligt lag eller administrativa föreskrifter i tredjeland. Enligt samma artikel ska kommissionen fatta beslut när det gäller likvärdighet för de redovisningsstandarder som används av emittenter från tredjeland. Kommissionen har därvid möjlighet att tillåta ett tredjeland att använda sina egna redovisningsstandarder under en lämplig övergångsperiod. Med tanke på de stora likheterna mellan den information som krävs enligt direktiv 2004/109/EG och den som krävs enligt direktiv 2003/71/EG bör samma kriterier gälla för fastställande av likvärdighet för dessa båda direktiv.

(2) Med tanke på att syftena med direktiv 2003/71/EG är att se till att investerarna kan göra en väl underbyggd bedömning av en emittents tillgångar och skulder, ställning, resultat och framtidsutsikter, medan syftena med direktiv 2004/109/EG är att se till att investerarna kan göra en väl underbyggd bedömning av emittenter med värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad, bör likvärdigheten fastställas med utgångspunkt i investerarnas förmåga att göra samma typ av bedömning av emittentens ställning och framtidsutsikter oberoende av om de finansiella rapporterna upprättats enligt ett tredjelands redovisningsstandarder eller enligt internationella redovisningsstandarder (nedan kallade *IFRS-standarder*).

([1]) EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.
([2]) EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

▼B

(3) För att se till att beslut om likvärdighet för ett tredjelands redovisningsstandarder fattas i samtliga fall som är relevanta för gemenskapsmarknaderna bör kommissionen bedöma denna likvärdighet på begäran antingen av den behöriga myndigheten i en medlemsstat eller av en myndighet med ansvar för redovisningsstandarder eller marknadstillsyn i ett tredjeland eller på eget initiativ. Kommissionen kommer först att samråda med Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) för bedömningen av redovisningsstandardernas likvärdighet. Dessutom kommer kommissionen att aktivt övervaka den fortlöpande utvecklingen av de berörda myndigheternas arbete i tredjeland i syfte att undanröja alla krav på att emittenter från gemenskapen som introducerar sig på de finansiella marknaderna i ett tredjeland ska omräkna finansiella rapporter som upprättats enligt IFRS-standarder som antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ([1]). Kommissionens beslut måste vara utformat så att det leder till att emittenter från EU får använda IFRS-standarder som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 i det berörda tredjelandet.

(4) Europeiska rådets ordförande, kommissionens ordförande och Förenta staternas president överenskom i april 2007 att främja och säkerställa villkor för att god redovisningssed i Förenta staterna och IFRS-standarderna senast år 2009 ska erkännas i båda jurisdiktionerna utan några omräkningskrav. Kommissionen och den amerikanska finansinspektionen (Securities and Exchange Commission – SEC) har fortsatt sin dialog i syfte att få IFRS-standarder som antagits enligt förordning (EG) nr 1606/2002 att erkännas i Förenta staterna, vilket skulle befria emittenter som tillämpar sådana standarder från kostnadskrävande omräkningskrav. Åtgärder bör vidtas för att nå fram till liknande arrangemang med andra länder i vilka EU-företag är börsnoterade före utgången av år 2008. Det japanska redovisningsrådet (ASBJ) håller på att genomföra sitt och IASB:s (”International Accounting Standards Board”) gemensamma arbetsprogram i syfte att skapa konvergens mellan god redovisningssed i Japan och IFRS-standarderna. Det kanadensiska redovisningsrådet (AcSB) har offentliggjort en genomförandeplan för att införliva IFRS-standarderna med god redovisningssed i Kanada från och med den 1 januari 2011.

(5) För att främja syftena med förordning (EG) nr 1606/2002 och för att uppmuntra användningen av IFRS-standarder på alla finansiella marknader, samt för att minska störningen på marknaderna i gemenskapen bör man beakta eventuella anpassningsplaner för IFRS-standarderna eller åtaganden från den behöriga myndigheten i ett tredjeland att erkänna IFRS-standarderna. Således bör det fastställas mer exakt under vilka omständigheter anpassningsplanerna kan anses ge en tillräcklig grund för att emittenter från ett tredjeland ska kunna tillämpa sina nationella redovisningsstandarder under en övergångsperiod. Kommissionen kommer först att samråda med Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) om anpassningsplanen eller utvecklingen i fråga om antagandet av IFRS-standarderna.

([1]) EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

▼B

(6) De åtgärder som föreskrivs genom denna förordning är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs de villkor som ska gälla för att god redovisningssed i ett tredjeland ska kunna anses likvärdig med de internationella redovisningsstandarderna (nedan kallade *IFRS-standarderna*), och en mekanism införs för att fastställa likvärdighet.

Artikel 2

Likvärdighet

God redovisningssed i ett tredjeland får anses likvärdig med IFRS-standarder som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002, om de finansiella rapporter som har upprättats i enlighet med det tredjelandets redovisningssed gör det möjligt för investerarna att göra en bedömning av tillgångar, skulder, ställning och resultat samt emittentens framtidsutsikter som motsvarar en bedömning gjord av de finansiella rapporter som upprättats enligt IFRS-standarder, så att investerarna sannolikt fattar samma beslut om förvärv, behållande eller avyttring av en emittents värdepapper.

Artikel 3

Likvärdighetsmekanism

Beslut om att fastställa likvärdighet för god redovisningssed i ett tredjeland kan fattas på kommissionens initiativ, på begäran av en medlemsstats behöriga myndighet eller på begäran av en myndighet som ansvarar för redovisningsstandarder eller marknadstillsyn i ett tredjeland.

Varje beslut från kommissionen om fastställande av likvärdighet ska offentliggöras, vare sig beslutet fattats på eget initiativ eller på begäran.

▼M1

Artikel 4

Villkor för godkännande av ett tredjelands redovisningsstandarder under en begränsad period

1. I följande fall kan emittenter från ett tredjeland få tillåtelse att använda finansiella rapporter som upprättats i enlighet med tredjelandets redovisningsstandarder för att uppfylla kraven i direktiv 2004/109/EG och, genom undantag från artikel 35.5 i förordning (EG) nr 809/2004, tillhandahålla historisk finansiell information enligt den förordningen under en period som inleds någon gång efter den 31 december 2008 och löper ut senast den 31 december 2014:

a) Den myndighet i tredjelandet som ansvarar för de nationella redovisningsstandarderna i fråga har offentligt åtagit sig att anpassa dessa

▼M1

standarder till IFRS-standarderna senast den 31 december 2014, och följande båda villkor är uppfyllda:

i) Den myndighet i tredjelandet som ansvarar för de nationella redovisningsstandarderna i fråga har upprättat en heltäckande anpassningsplan som kan slutföras före den 31 december 2014.

ii) Anpassningsplanen genomförs effektivt och utan dröjsmål, och nödvändiga medel anslås till ett fullständigt genomförande.

b) Den myndighet i tredjelandet som ansvarar för de nationella redovisningsstandarderna i fråga har åtagit sig att anta IFRS-standarder före den 31 december 2014, varvid effektiva åtgärder vidtas i detta tredjeland för att se till att genomförandet sker i tid och fullt ut senast denna dag.

2. Beslut enligt punkt 1 om fortsatt godkännande av finansiella rapporter som upprättats i enlighet med ett tredjelands redovisningsstandarder ska fattas i enlighet med förfarandet i artikel 24 i direktiv 2003/71/EG och artikel 27.2 i direktiv 2004/109/EG.

3. Om kommissionen, i enlighet med punkt 1, tillåter ett fortsatt godkännande av finansiella rapporter som upprättats i enlighet med ett tredjelands redovisningsstandarder, ska den regelbundet kontrollera om villkoren i led a eller b fortsatt är uppfyllda, och rapportera om detta till Europaparlamentet.

4. Om villkoren i punkt 1 a eller b inte längre är uppfyllda ska kommissionen fatta beslut i enlighet med förfarandet i artikel 24 i direktiv 2003/71/EG och artikel 27.2 i direktiv 2004/109/EG för att ändra sitt beslut enligt punkt 1 avseende dessa redovisningsstandarder.

5. Innan denna artikel tillämpas ska kommissionen samråda med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om anpassningsplanen eller utvecklingen i fråga om antagandet av IFRS-standarder.

▼B

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.